

לקוחות נכבדים,

ברצוננו להביא לידיעתכם עדכונים חשובים בתחום התובלה הבינלאומית והתיירות.

תובלה אווירית – מהו מועד "המראת כלי טיס" לצורך חוק שירותי תעופה – בתי המשפט קיבלו את עמדת חברת התעופה לפיה יש לראות את השעה בה מתנתק כלי הטיס מהשרוול המחברו לטרמינל כ"שעת המראת הטיסה"

משרדנו ייצג בהצלחה את חברת התעופה הספרדית AlbaStar S.A. בהליכים משפטיים אשר הוגשו נגדה בדרישה לקבלת פיצוי כספי והוצאות לדוגמה, על פי חוק שירותי תעופה (פיצוי וסיוע בשל ביטול טיסה או שינוי בתנאיה), תשע"ב-2012 ("חוק שירותי תעופה").

כידוע, חוק שירותי תעופה קובע, כי טיסה שהמריאה מישראל (או לישראל) באיחור העולה על שמונה שעות מהמועד הנקוב בכרטיס הטיסה תיחשב טיסה שבוטלה; במצב דברים זה, ובהעדר התקיימות נסיבות אשר עשויות להקים פטור משפטי, המוביל האווירי עלול לחוב בתשלום פיצוי סטאטוטורי לנוסעים, בהתאם למרחק הטיסה.

בנסיבות המקרה דנא, אמנם חל עיכוב בהמראה כלי הטיס שהופעל על ידי חברת התעופה בטיסה שהמריאה מנמל התעופה בן-גוריון, אולם חברת התעופה הוכיחה כי כלי הטיס התנתק מהשרוול **מספר דקות קודם** לשמונה שעות מהמועד הנקוב בכרטיס הטיסה.

בתי המשפט הסכימו לאמץ את עמדת חברת התעופה וקבעו, כי יש להעדיף את הפרשנות לפיה מועד ההמראה של הטיסה נקבע על פי **השעה בה מתנתק כלי הטיס מהשרוול** שמחברו לטרמינל (בעגה המקצועית "התנתקות מבלוקים" או "התנתקות מחניה"), ולא התנתקות כלי הטיס מהקרקע כפי שטענו התובעים. בנסיבות כאמור, קבע בית המשפט כי אין לראות בטיסה כ"טיסה שבוטלה" וכפועל יוצא מכך לא קמה לתובעים זכות לפיצוי סטטוטורי והתביעות נדחו במלואן.

(ת"ק 34135-12-17 כהן ואח' נ' AlbaSrar S.A. (כב' השופט הרווי גרובס); ת"ק 8685-01-18 ויס ואח' נ' AlbaSrar S.A. (כב' השופט אדנקו סבחת – חיימוביץ)).

תובלה ימית - מירוץ ההתיישנות המהותית

בית משפט השלום בחיפה דחה בקשה לסילוק על הסף אשר הוגשה בגדר ת"א 10139-02-16 **מילובר מכון מרכזי לתערובות בע"מ ואח' נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ ואח'** וקבע כי אמנם, ככלל - המועד הרלוונטי למניין תקופת ההתיישנות לגבי בעל דין חדש הינו מועד הגשת כתב התביעה המתוקן; אך יחד עם זאת, יש לבחון את מהות תיקון ואת תכלית ההתיישנות המקוצרת - ואין לראות בפורמאליות חזות הכל.

במרכזה של הבקשה לסילוק על הסף, טענה חברת FEYHA MARITIME LTD כי דין התביעה כנגדה להידחות שכן חברת מילובר מכון תערובות בע"מ אינה בעלת זכות תביעה כנגדה אלא נתבעת אחרת בשם מילובר אגודה שיתופית חקלאית בע"מ; היות שנתבעת זו לא נכללה במקור בתביעה, זכותה של מילובר אגודה שיתופית חקלאית בע"מ לתקן את כתב התביעה ולתבוע את הנתבעת החדשה כאמור - פקעה נוכח תקופת ההתיישנות המהותית המקוצרת הקבועה בדין. בית המשפט דחה את הבקשה וקבע כי ככלל תיקון כתב התביעה על ידי הוספת נתבעת חדשה לא יתאפשר אם חלף מועד ההתיישנות המקוצר בדין; אולם הוסיף וקבע כי אין להפעיל את מבחן התיקון באופן פורמלי בלבד; מקום בו תכלית ההתיישנות המקוצרת לא נפגעה, משום שאין בתיקון כדי לשנות את עילת התביעה או את יכולת ההתגוננות של בעל הדין; או אז יש לאפשר את התיקון ולדחות את הבקשה לסילוק.

יחסי חברות תעופה, סוכני נסיעות ונוסעים - החלטת ה- European Court of Justice בדבר השבת עמלת סוכן נסיעות במקרה של "ביטול טיסה" על ידי המוביל האווירי

European Court of Justice (להלן: ה-"ECJ") קיבל את תביעתם של נוסעים אשר הגישו תביעה כנגד חברת התעופה Vueling, שנגעה לשיעור ההשבה אותו הם זכאים לקבל מחברת התעופה במישרין, וזאת הגם שרכשו כרטיס טיסה באמצעות סוכן נסיעות.

במקרה דנא, לא היתה מחלוקת כי חברת התעופה מחויבת להחזיר לנוסעים את מלוא התמורה אשר הועברה לרשותה מאת סוכנות הנסיעות באמצעותה רכשו הנוסעים את כרטיסי הטיסה; אולם חברת התעופה טענה כי אינה מחויבת להשיב את ההפרש ששולם על ידי הנוסעים לסוכן הנסיעות בעבור עמלה לסוכן.

ה-ECJ נדרש להכריע בשאלה האם לצורך המונח "reimbursement" (השבת תמורה) הקבוע בתקנות האירופאיות 261/2004, **חברת התעופה מחויבת להשיב במישרין לנוסעים גם את העלות הנוספת** ששולמה על ידי הנוסעים לסוכן הנסיעות המורשה של חברת התעופה, וזאת בגין עמלה (או כל תשלום אחר) אשר שולם לסוכן הנסיעות, ואשר לא הועבר לידי חברת התעופה מעולם.

ה-ECJ קבע, כי מקום שמדובר בסוכן נסיעות מורשה של חברת התעופה, ובמקרה של ביטול טיסה על ידי חברת התעופה, **חברת התעופה מחויבת להשיב לידי הנוסע את מלוא התמורה ששולמה על ידו**; לרבות את **ההפרש** בגין התמורה שהועברה לחברת התעופה עבור כרטיס הטיסה והעמלה ששולמה לסוכן הנסיעות.

ה-ECJ הוסיף וקבע כי חריג לחובת ההשבה במלואה כאמור, קרי התשלום שכולל את עמלת סוכן הנסיעות, יתקיים במקרה בו התשלום העודף לסוכן הנסיעות שולם בלי ידיעת המוביל האווירי.

תיירות בינלאומי - תיקון לתקנה 500(7) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984 – החל מחודש ספטמבר 2019

שרת המשפטים א' שקד, חתמה לאחרונה על תיקון לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984 (להלן: "התקנות") אשר צפוי להכנס לתוקף בחודש ספטמבר 2019. אחד התיקונים הכלולים בנוסח התקנות המתוקן, נוגע לתקנה 500(7) המסדירה את סמכות בית המשפט להתיר המצאת כתב בי-דין אל מחוץ לתחום המדינה.

בעוד שהתקנה בנוסחה הנוכחי מאפשרת לבית המשפט ליתן היתר המצאה של כתבי בי-דין כלפי נתבע זר, רק מקום בו "התובענה מבוססת על מעשה או על מחדל בתחום המדינה"; התקנה החדשה קובעת כי די בכך **שהנוזק** נגרם לתובע אירע בישראל ובלבד שהנתבע יכול היה לצפות את קרות הנוזק בישראל, על מנת שתותר המצאה מחוץ לתחום מכח תקנה 500(7).

תיקון זה מהווה שינוי מהותי של הדין הקיים ואף משנה את ההלכה שיצאה מלפני בית המשפט העליון (בע"א 565/77

מזרחי נ' Nobel Explosives Co. Inc., פ"ד לב(2) 115 (1978) ואשר אושררה בשורה של פסקי דין והחלטות, לפיה אין די בכך שנגרם **נזק** בישראל על מנת להתיר המצאה מחוץ לתחום מכח תקנה 500(7), משום שנדרש כי המעשה או המחדל עצמם ייעשו בתחומי המדינה ואין די בקרות הנזק בישראל לבדו.

בברכה,

פישר בכר חן וול אוריון ושות'

כותב עדכון זה: עו"ד שירלי קציר

אנו עומדים לרשותכם בכל שאלה או הבהרה ונשמח לסייע ככל הנדרש.

03-6941348

skazir@fbclawyers.com

עו"ד שירלי קציר

.....
 הכלול באגרת מידע זו הוא מידע כללי בלבד, הוא אינו חוות דעת משפטית או ייעוץ משפטי ואין להסתמך עליו. כל הזכויות שמורות לפישר בכר חן וול אוריון ושות'. להירשם למייל זה או להסרה מרשימת התפוצה:
news@fbclawyers.com